

ἄστρον θερμόν μένος Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμόν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμόν Ἐμπεδοκλῆς 21.3 ἡέλιον μὲν . . . θερμόν 67 ἐν γὰρ θερμοτέρω τοκάς ἄρρενος ἔπλετο γαστήρ Διογένης 5 ἔστι γὰρ πολύτροπος, καὶ θερμοτέρος καὶ ψυχρότερος καὶ ὑγρότερος 5.12 πάντων τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστίν, ἀὴρ θερμοτέρος μὲν τοῦ ἔξω ἐν ᾧ ἐσμέν 6.50 τὸ δ' αἷμα . . . θερμόν καὶ ἀφροῶδες γίνεται. || τὸ θερμόν (ἀντίθ. τὸ ψυχρόν). Τὸ θερμόν, the hot, Ἀναξαγόρας 4.20 ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ 8 οὔτε τὸ θερμόν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρόν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ 12.23 καὶ ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πικρὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν 15 τὸ δὲ ἀραιὸν καὶ τὸ θερμόν καὶ τὸ ξηρὸν ἐξεχώρησεν εἰς τὸ πρόσω τοῦ αἰθέρος. || Διογένης 5.17 ὁμοιον δὲ τοῦτο τὸ θερμόν οὐδενὸς τῶν ζώων ἐστίν.

θερμότης (συνών. τὸ θερμόν, ἀντίθ. ψυχός, τὸ ψυχρόν). Θερμότης, warmth/heat, Δημόκριτος A 77 (DK II 103,25) ὑπὸ σάλου πολλοῦ καὶ θερμοτέτος.

θέρος (ἀντίθ. χειμών). Θέρος/καλοκαίρι, summer, Ἡράκλειτος 67 ὁ θεὸς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμὼν θέρος Διογένης 3.2 ὥστε πάντων μέτρα ἔχειν, χειμῶνος τε καὶ θεροῦ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

θεσμός. Θεσμός, law/rule, Δημόκριτος 266.7 ἀλλὰ τις ἢ θεσμός ἢ τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι.

θεσπέσιος. Θεσπέσιος/θεῖος, marvellous/divine, Ἐμπεδοκλῆς 84.9 χοάνησι διάντα τετρήατο θεσπεσίησιν. || **θεσπεσίηθεν.** Ἐμπεδοκλῆς 96.4 ἀρμονίης κόλλησιν ἀρηρότα θεσπεσίηθεν.

θεωρεῖν 1. Θεωρῶ/κρίνω, contemplate/judge, Φιλόλαος 11.1 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δύναμιν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι **2.** Θεωρῶ/κοιτάζω, observe/look at, Δημόκριτος 191 τῶν δὲ ταλαιπωρεόντων τοὺς βίους θεωρεῖν

237 φιλονικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβε-
ρὸν θεωρεῖσθαι τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

θεωρία. Θεωρία/ἐμφάνιση, aspect/appearance, Δημόκριτος
195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ
καρδίας κενεά.

θηλυ (τύπ. θηλύτερον, ἀντίθ. ἄρσεν). Τὸ θῆλυ, female, Παρ-
μενίδης 12.5-6 πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τότ' ἐναντίον αὐ-
τις ἄρσεν θηλυτέρῳ Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,41) ἄρσεν
καὶ θῆλυ.

θήρ. Ζῷο/θηρίο, animal/wild beast, Ἐμπεδοκλῆς 9,2 κατὰ
θηρῶν ἀγροτέρων γένος 20.7 θηρσί τ' ὀρειλεχέεσσιν 23.7
θηρῶν τ' οἰωνούς τε 26.4 ἄλλων ἔθνεα θηρῶν 127.1 ἐν
θήρεσσιν λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι 130.2 θηρέες τ' οἰ-
ωνοί τε.

θήρειος. Τοῦ θηρίου/τοῦ ἄγριου ζώου, of beast/of wild ani-
mal, Ἐμπεδοκλῆς 101 κέρματα θηρείων μελέων.

θησαύρισμα. Θησαύρισμα/πλῆθος, store (or treasure)/plenty
of, Δημόκριτος 149 ποικίλον τι καὶ πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον ...
καὶ θησαύρισμα.

θνήσκειν. Βλ. ἀποθνήσκειν.

θνητός (συνών. ἐφημέριος, ἀντίθ. ἄμβροτος, ἀθάνατος, αἰ-
dios) 1. Θνητός, mortal, Ἡράκλειτος 62 ἀθάνατοι θνητοὶ
Ἐμπεδοκλῆς 17.26 οὐ τις μετὰ τοῖσιν ἐλίσσομένην (sc. Ἀφροδί-
την) δεδάηκε θνητὸς ἀνὴρ 112.4 ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβρο-
τος, οὐκέτι θνητὸς 113.2 εἰ θνητῶν περίειμι πολυφθερέων
ἀνθρώπων. || Δημόκριτος 297 ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν
οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι 2 (συνών. ἄνθρωποι, βροτοί, ἀντίθ. θεός,
ἀθάνατος). Οἱ ἄνθρωποι, mortal men, Ξενοφάνης 18 οὗτοι ἀπ'
ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν, ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες
ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον 23 εἷς θεός, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέ-
γιστος, οὐ τι δέμας θνητοῖσ' ὁμοίος οὐδὲ νόημα 36 ὅππόσα
δὴ θνητοῖσιν πεφίγησιν εἰσορᾶσθαι Ἡράκλειτος 29 αἰεεῦν-